

Directeur Delhaise benoemd tot Officier in de Orde van Oranje-Nassau.

* „Hare Majesteit de Koningin heeft benoemd tot Officier in de Orde van Oranje-Nassau, de heer Hubert Delhaise, Directeur van de N.V. Kempensche Zink Maatschappij te Budel”.

Aldus de inhoud van een K.Z.M.-Bulletin, dat op Woensdag 16 Februari omstreeks half twaalf door rappe handen over alle afdelingen van de fabriek, in het dorp en de naaste omgeving daarvan, verspreid werd.

Een bericht, dat volkomen onverwacht kwam en in de wereld werd gestuurd, onmiddellijk nadat Burgemeester Remmen van Budel dit verheugende nieuws had medegedeeld in een spoedbijeenkomst van directie en staf in de bovenfoyer van de ontspanningszaal.

Tevoren was de heer Delhaise weggevlucht naar zijn woning te Hamont om even later uitgenodigd te worden met Mevrouw en de op dat moment te bereiken kinderen in de foyer te willen komen.

Toen aan dit verzoek was voldaan nam Burgemeester Remmen het woord om mededeling te doen van de hoge onderscheiding en zijn voldoening te uiten over het feit, dat hij de versierselen mocht uitreiken, daar dit feitelijk was voorbehouden aan de Nederlandse Gezant te Brussel, daar de heer Delhaise van Belgische nationaliteit en in Hamont woonachtig is. De goede betrekkingen tussen de directie van de Zinkfabriek en de gemeente Budel werden oorzaak, dat aan de Burgemeester de eer werd om de versierselen uit te reiken.

Terwijl de foto-pers haar werk deed spelde de Burgemeester het Officierskruis op de borst van de heer Delhaise, die zichtbaar onder de indruk was.

Onmiddellijk hierna sprak de heer André Dor, zelf drager van het Officierskruis een spontane, bijzonder hartelijke gelukwens uit namens de rest van het personeel en werd een heil-dronk uitgebracht op de nieuwe Officier.

Dan hadden alle aanwezigen gelegenheid de heer Delhaise en Mevrouw te feliciteren. Prachtig was het moment, waarop twee, overhaast uit hun studie gehaalde zoontjes, hun Vader feliciteerden om daarna de Officier parmantig toe te klinken!

Aan het slot van de korte, maar bijzonder hartelijke plechtigheid heeft de heer Delhaise dank gebracht aan H.M. de Koningin, wie het behaagd heeft hem, buitenlander zijnde, een zo hoge onderscheiding toe te kennen. Hij wilde hierin zien een waardering voor de prestaties van alle werkers van hoog tot laag, voor het gehele bedrijf dus.

Reeds tijdens deze plechtigheid was aan de ingang van de fabriek de Nederlandse driekleur gehesen ten teken van feest en werd het grote nieuws wereldkundig gemaakt.

Eens te meer bleek hoe snel de berichtgeving in onze moderne tijd kan zijn, want na enkele uren reeds stroomden van heinde en verre de gelukwensen binnen en stond de telefoon als het ware rood-gloeiend.

DE RECEPTIE.

Toen om half zes in de foyers van de ontspanningszaal gelegenheid werd geboden om de nieuwe Officier te complimenteren bleken de toch ruime

zalen bijna te klein. Bedoeld als een eenvoudige receptie, groeide deze uit tot een spontane huldiging door het gehele bedrijf en zeer vielen daarbuiten.

Reeds in de loop van de middag waren er vele bloemstukken bezorgd zodat de bovenfoyer a.h.w. werd omgetoverd in een bloementuin. Ook tijdens de receptie werden nog verscheidene bloemstukken en andere attenties aangeboden.

Mede aanwezig waren o.m. de directie, burgemeester Remmen en Mevrouw en het college van Wethouders van Budel, burgemeester van Schaik van Maarheeze, Rector Thijssen, de staf- en hoofdemployés, de beambtenkern, de arbeiderskern en voorts deputaties van alle Dorpleinse verenigingen. Wij noteerden „Amicitia”, die een fraai boekwerk offereerde, „de Kemeudiespeulers”, de afd. Dorplein van de R.K. Bond van Werkmeesters, de Turnvereniging en de Schutterij.

Namens de Fabrikantenkring Eindhoven was er Mr. van Sandick en de R.K. Metaalbewerkerbond St. Eloy werd vertegenwoordigd door dhr. Mattysen, districtsbestuurder.

Naast deze officials, die deze receptie maakten tot een overigens zeer vlotte spraakwaterfall, waren er zeer veel personeelsleden en andere particulieren die de heer en Mevrouw Delhaise de hand kwamen drukken.

Een aardige noot was het vlotte speechje van een van de jongste telgen van de K.Z.M.-gemeenschap, Mientje Verhees, die namens de beide bedrijfsscholen kwam complimenteren. Ook de Beambten deden een leuke vondst, door aan de Officier, die verzamelaar is van antiquiteiten, een pracht van een originele vijzel te offeren. De Cooperatie-Dorplein had kans gezien in minimum-tijd een juweel van een taart te „bouwen”. De afdeling „Beplanting” bleef in stijl met een bloemstuk van bijzonder model.

Zo volgde de ene spontaniteit op de andere en ondertussen bleef ook de stroom van schriftelijke en telegrafische gelukwensen aanhouden, te veel om op te noemen.

Tussen de bedrijven door kwam de harmonie „Les Echos de Dorplein” een serenade brengen en maakte d. Voorzitter, Ir. Hoyer, zich tot toek van dit gezelschap.

Aan het slot van deze wel bijzonder hartelijke huldiging heeft de heer Delhaise een uitvoerig dankwoord gesproken aan allen, die hem en zijn Echtgenote — uiteraard telkens weer betrokken in de huldiging — deze prachtige dag bezorgden. Met nadruk wees hij er op, hoe de eer, hem aangedaan, feitelijk terug te brengen was op het bedrijf, waar door de goede samenwerking van allen bereikt werd wat er tot nog toe bereikt is. Hij verklaarde zich overtuigd, dat, bij een dergelijke goede samenwerking door alle geleidingen, door allen van hoog tot laag dus, het bedrijf en zijn werkers ook de toekomst met vertrouwen tegemoet mogen zien.

Met deze wens eindigde een bijeenkomst, welke juist door haar spontaniteit getuigde van groot respect voor wat enorme werkkraft en doorzettingsvermogen, naast breed sociaal inzicht vermochten te bereiken.

De pasbenoemde Officier, temidden van familie, directie, officials en employés, onmiddellijk na de plechtige uitreiking van het Erekrus.

Ideeënbus

Binnen niet al te lange tijd zult U op meerdere plaatsen in ons bedrijf zoals in de schaft- en badlokalen, in de portiersloge en in het kantoorgebouw goed-witte bussen aantreffen, waarop uitnodigend geschreven staat:

HEBT U EEN IDEE?

De bedoeling zal U al wel duidelijk zijn. Wij willen namelijk een beroep doen op uw kennis, ervaring en uw inzicht. Wat zoudt U er nu van denken om al de ideeën, die reeds tijdens U sluimeren eens wakker te schudden? Hoe U dat doen moet? Wel, dat is heel eenvoudig! U gaat eens rustig na hoe Uw manier van werken is en kijkt dan of het niet mogelijk is om dat eenvoudiger of met minder krachtspanning te doen. Misschien is het ook mogelijk om veiliger te werken of dat de omstandigheden, waarin U werkt verbeterd zouden kunnen worden. U moet hierbij vooral het dagelijkse routinewerk niet vergeten; het zijn dikwijls de kleine verbeteringen, die het werken gemakkelijker en plezieriger maken en soms tot belangrijke besparingen leiden.

De weg, die U bewandelen moet is heel simpel. Iedere bus heeft een lade, waarin U overzichtelijk ingedeelde formulieren kunt vinden. De indeling is zo gemaakt, dat aan de bovenzijde, waarop U uw idee beschrijft, geen naam komt te staan. Bij binnenkomst scheurt de secretaris de onderzijde af en geeft beide gedeeltes een volnummer. Zodoende komen de beoordelaars Uw naam niet te weten. Op deze wijze kan Uw idee onpartijdig en onder vooroordeel bestudeerd worden. Om alles vlot te laten verlopen is een commissie ingesteld, bestaande uit de heren: Ir. Mortiaux, voorz., Ir. Pirard, Zwart, Ir. Hoyer en Kooijman, welke laatste als secretaris zal fungeren.

Nu even iets over de vaststelling van de beloning en wie een beloning kunnen ontvangen.

Bij de bepaling van de beloning zal met meerdere factoren, zoals toepassingsmogelijkheid, originaliteit, afwerking, niveau en kwaliteit van het idee, rekening gehouden worden.

Opgemerkt zij dat, de stafleden en hoofdemployés niet beloond zullen worden voor een ingezonden idee.

Wilt U meer gegevens te weten komen of is U iets niet helemaal duidelijk, dan kunt U zich ten allen tijde wenden tot de secretaris (toestel 80), die U met raad en daad zal bijstaan.

De Ideeënbus-commissie.

VRIJE-TIJDSEBESTEDING

Als men de kamerverslagen van de laatste weken napijst dan valt ons iets heel bijzonders op. Een minister van Onderwijs houdt zich bezig met vrije tijdsbesteding waar hij zegt dat hij overtuigd is, dat handenarbeid gunstig werkt, ook... voor de vrije tijdsbesteding. Hij heeft gemerkt, dat mensen met een hobby gelukkige mensen zijn en hij zal graag medewerken om zoveel mogelijk Nederlanders tot gelukkige kinderen te maken.

Enige jaren geleden hield men 'n Congres te Utrecht met als hoofdonderwerp: Hoe besteedt men in Nederland z'n vrije tijd. Ook in onze gemeenschap is de vrije tijdsbesteding 'n probleem. Waar ik niet mee wil zeggen dat onze mensen geen hobby's hebben....

Men kan vrije tijd stellen tegenover de tijd die aan de beroepsarbeid verbonden is, maar men kan er die niet van losmaken.

Allerlei werkzaamheden kunnen in 't ene geval als arbeid en in 't andere geval als vrije tijdsbesteding verricht worden.

Feitelijk gaat het echter hier om die tijd die men persoonlijk als vrije tijd aanvoelt en waarin men zelf kiest hoe men die besteedt. Er zijn lui die dan bezigheden kiezen die heel sterk aan hun beroepsarbeid doet denken, en anderen die juist sterk zijn aange-trokken door 'n verschil met hun beroepsarbeid.

Komen we niet vaak lui tegen die na hun arbeid in de fabriek zich bezighouden met bloemencultuur, doch anderen die naast hun arbeid aan de draaibank zich nuttig maken met het in elkaar zetten van 'n „volledige” Jeep in „zakformaat”. Mensen die op het kantoor met alle mogelijke zegels te maken hebben, hun vrije tijd besteden aan philatelie, en anderen die de gehele dag druk bezet zijn met „lijntrekken” er op uit gaan met camera en schetsboek, Gods vrije natuur in.

De vrije tijdsbesteding kan voor persoon en samenleving evenzeer van betekenis zijn als beroepsarbeid. Zonder op de waarde van de viering van Zonen feestdagen dieper in te gaan kan toch wel opgemerkt worden, dat de Zondag zeker niet in rang en betekenis achterstaat bij de werkdagen en dat het van belang zou zijn het gehele probleem eens nauwkeuriger van dit gezichtspunt uit te bekijken.

Is 't te verwonderen dat grote geesten, uitvinders, hobby's hadden die juist in de richting wezen van hun uitvindingen. Zij leefden ook in hun vrije tijd voor de problemen waar ze mee zaten. Zij „prutsten” bij iedere vrije tijd die ze maar konden vinden. Zij vonden ook genoeg buiten hun beroepsarbeid.

Vaak wordt de indruk gewekt alsof de vrije tijdsbesteding slechts een aan-enrijging zou zijn van compensatiemiddelen om de schadelijke gevolgen

van de industrialisatie weer te neutraliseren. Het goed gebruiken van de vrije tijd wordt vaak belemmerd door een gebrek in de levenshouding, dat zich weerspiegelt in een onjuiste opvatting van de arbeid. Natuurlijk hangt dit samen met 't feit, dat door de sterke mechanisering van het productieproces aan de arbeider vaak veel van de eigen verantwoordelijkheid en van begrip voor de zin van de arbeid in de totaliteit van het leven wordt ontnomen. Velen zien niet juist meer het doel van hun leven en werken. Met het doel los los naast elkaar organiseren van allerlei middelen tot afleiding zal men de kwaal niet kunnen verhelpen.

Over vrije-tijdsbesteding in de praktijk... tot 'n volgende maal.

A. B.

Wijziging aanvullende regeling

Voor onze
Ziekenfondsverzekerden.

Zoals bekend, heeft de directie met ingang van 1 Januari 1953 een Aanvullende Regeling ingesteld voor Ziekenhuisverpleging ten behoeve van de verplicht verzekerden.

Deze aanvullende regeling heeft ten doel de verzekerden van ons Algemeen Ziekenfonds een vergoeding te verstrekken voor ziekenhuis-verpleging, wanneer de maximumtermijn van 42 dagen verpleging is verstreken.

Deze vergoeding strekte zich uit tot een maximum van 180 dagen per geval, aansluitend aan het recht op ziekenhuisverpleging ingevolge het Ziekenondsbesluit.

Nu echter bij Ministeriele Beschikking van 24 December 1954 het aantal verpleegdagen, welke voor Ziekenfondsrekening mogen komen, is vastgesteld op 70 dagen, heeft de directie gemeend het maximum aantal dagen voor rekening van de Aanvullende Regeling te moeten verminderen tot 152 dagen.

In feite blijft dus het totaal aantal te vergoeden dagen hetzelfde, alleen heeft er een verschuiving plaats gevonden in de verdeling.

Kwamen vóór 1 Januari 1955, 42 dagen voor rekening van het ziekenfonds, welk aantal aangevuld werd met 180 dagen (totaal 222 dagen verpleging per geval), thans komen 70 dagen voor rekening van het ziekenfonds, terwijl dit aantal met 152 dagen wordt aangevuld. Ook thans dus in totaal 222 dagen verpleging per geval.

Afd. Personeelszaken.

„Proficiat Papa”

Notities

— De reacties op de eerste „Lingot” van dit jaar, als voortzetting van het K.Z.M.-Bulletin geven reden tot tevredenheid. Onze werkers vinden het blijkbaar prettig een eigen krant te hebben.

Maar daarmee zijn wij er niet, want het zal zaak zijn dit „hebben” tot „houden” te maken, liefst met elk nummer beter naar inhoud en vorm. Daartoe is niet alleen véél copie, maar ook grote verscheidenheid van bijdragen nodig. U begrijpt ons? Inderdaad; schrijf eens iets over wat naar Uw mening voor de K.Z.M.-gemeenschap interessant is. En stuur dat dan in ieder geval vóór 20 Maart, maar liefst veel vroeger in. Niet alleen maar praten, ook DOEN.

— Onze Turnvereniging „Vlug en Vrij” gaf op 8 Februari in de Ontspanningszaal ’n uitvoering, waarop zij met voldoening kan terug zien. De avond werd gecombineerd met een film-vertoning.

— Er was grote belangstelling van de kant van employés en assistenten voor de uiteenzetting van Dr. H. v. d. Ven uit Tilburg op 14 Februari, over „De Ondernemingsraad”. De avond werd georganiseerd door de Commissie-Opleidingen en werd mede bijgevoerd door de Directie.

— In de cyclus van het Cultureel Genootschap-Weert werd op 15 Februari door het B.T.L. „Peer Gynt” van Ibsen gebracht. Zeer jammer, dat een vrij ernstige technische storing afbreuk deed aan het spel.

— Daags daarna hebben „De Ke-meudiespeulers” voor een bomvolle en dankbare zaal een reprise gegeven van het toneelstuk „Het Verleden sterft niet”. Deze avond was geheel gratis toegankelijk voor alle personeelsleden en familie. Een sympathieke geste van onze Dorpleinse tonelisten, zoals de heer Frans Dor in een korte toespraak terecht verklaarde, temeer omdat deze vrije-tijdsbesteding voor de culturele vorming, zowel van spelers als van publiek van bijzonder belang is.

— De laatste avond in dit seizoen van de Cyclus-Dorplein op 22 Februari heeft een zaal getrokken, waar men bij wijze van spreken met „de benen buiten” hing, zó druk. De bekende cabaratiër Cees de Lange en zijn gezelschap hebben prettige uren bezorgd en aldus een goed slot aan de cyclus. Voorlopig is het nu afgelopen met de drukte in de Ontspanningszaal, want naar goed gebruik zal ook daar de Vastentijd gerespecteerd worden.

Ik sprak laatst met.... 'n lid v.d. Commissie Opleidingen

Ik had zo bij mezelf gedacht dat ik ook maar weer eens wat aan studie moest gaan doen; een paar avonden per week heb ik nog wel over om daar aan te besteden. Ik had er zo eens met mijn vrouw over gepraat en, hoewel ze het nu niet zo erg gezellig kon vinden, zag ze toch ook wel in dat men wat voor zijn toekomst over moet hebben en dat ook de vrouw daaraan haar steentje moet bijdragen.

Daarom stapte ik eens binnen bij een der leden van de Commissie Opleidingen om eens te overleggen welke cursus voor mij het meest geschikt zou zijn. De grote hoeveelheid gegevens die men daar ter beschikking had maakte, dat we al gauw een geschikte keuze konden doen. Daarna werd het aanvraagformulier ingevuld en nu moeten we alleen nog maar even wachten op het accord van de Directie, wanneer dat verkregen wordt krijg ik al mijn studiekosten vergoed, zegauw ik het diploma in mijn zak heb en dan heeft de hele studie me geen cent gekost!

Ik had me dat allemaal nog eens haastig laten uitleggen en ik zei, dat ik het een prima regeling vond. „U zult wel heel wat aanvragen krijgen” meende ik. Maar het commissie lid keek een beetje sip. „Eerlijk gezegd valt het me hard tegen” antwoordde hij. „Ik had heus niet verwacht, dat men hier in de gang zou staan dringen om binnen te komen maar ik had toch wel gedacht dat er op deze uiterst gunstige voorwaarden meer gegadigden zouden zijn dan tot nu toe gebleken is. En weet je wat nog het gekste is? Er zijn natuurlijk mensen die al lang voor zichzelf met een of andere studie bezig zijn. Er is al twee maal in de krant gezet, dat ook zij zich kunnen opgeven voor deze regeling en dat zij dan hun kosten vanaf 1 Januari vergoed kunnen krijgen. De sluitingsstermijn voor deze aanmelding is al heel dichtbij, maar tot nu toe zijn er nog maar enkelen geweest, terwijl wij zeker weten dat er nog heel wat in het bedrijf zijn die in aanmerking zouden komen. Snap je daar nou wat van?”

Nu, ik snapte er niets van. Ik zou zo zeggen, als je nu toch aan het studeren bent en je krijgt dan de kans om je kosten vergoed te krijgen, dan grijp je die kans toch zeker. Maar ik snap zoveel niet.... daarom ga ik nu ook studeren!

K. WEBBEL.

**HOUDT U AAN UW
AFSPRAKEN!**

Toon Rutten nam afscheid

Na 54 jaar trouwe dienst.

* Zaterdag 5 Februari j.l. heeft Toon Rutten afscheid genomen van het bedrijf, om, na een 54-jarige, eervolle staat van dienst, hopenlijk nog menig jaar van een welverdiende rust te gaan genieten.

Het werd een eenvoudige, maar bijzonder hartelijke plechtigheid. Op dezelfde plaats, waar hij zijn loopbaan begon, waar hij bijna een mensleven lang werkte, heeft hij zijn prachtig vervulde taak beëindigd; in de werkplaats, temidden van zijn chefs en zijn werkmakkers en in het bijzijn van de heer André Dor.

Eenvoudiger plaats voor een plechtigheid is niet denkbaar maar hartelijker sfeer bij dit „vaarwel” op een andere plaats zeker niet mogelijk.

Het liep tegen twaalf toen Toon werd uitgenodigd, vanuit het gereedschapsmagazijn, waar hij de laatste jaren zijn vertrouwenspost vervulde, in de bankwerkerij te komen. Hier had zich het hele werkplaatspersoneel met dhr. André Dor en Ir. Hoyer verzameld.

„Tyske” Blessen, zelf een van de oudere bankwerkers hield hier een vlotte speech en bood namens de hele werkplaats een mooie ligstoel aan, mitsgaders een ferme theepot, sigaren en sigaretten. Tyske hoopte dat Toon nog vele jaren van de stoel gebruik mag maken en nog menig „taske” thee zal mogen drinken. Er was enige trilling in zijn stem, toen hij, ook namens de jongeren, Toon dankte voor het vele dat zij van hem, als ervaren vakman mochten leren.

Dhr. Steinhaus, hoofdwerkmeester, betreurde het, een man als Toon Rut-

ten in de toekomst te moeten missen, al moest hij erkennen, dat het na 54 jaar toegewijde dienst „welletjes” is geweest. Dhr. Steinhaus had voor zichzelf eens nagegaan wat een man als Toon in zijn leven zoal verwerkt had; bij zijn dagelijkse tocht naar en van de fabriek heeft hij 200.000 km afgelegd, dat is 5 x rond de aarde! Volgens dhr. Steinhaus heeft Toon voor ongeveer f 150.000 materiaal verwerkt en 52 km pijpleiding gemaakt. Bovendien versleet hij nog 110 paar schoenen en 28 paar klompen.... en nog veel meer was aan cijfermateriaal verzameld. Of 't allemaal klopte? Doet er niet toe, want het ging er om om aan te tonen, wat een ijverig werker als Toon in z'n leven zoal presteert. En dat is veel, zeer veel en daarom was men hem dankbaar.

Ir. Hoyer wees er op, dat Toon Rutten altijd een van de steunpilaren van de werkplaats was; een man van de goede, oude stempel en een toonaangevend vakman, bovendien een goed kameraad. De bedrijfsleiding was hem daarom bijzonder erkentelijk.

Namens de gehele directie sprak de heer André Dor een hartelijk dankwoord en stelde Toon Rutten tot voorbeeld voor alle jongeren. Hij wenste hem nog vele gelukkige jaren toe.

Dan drukten allen de scheiding makker de hand; eenvoudig-hartelijk. Bijna zonder woorden, want er blonk ergens een traan.... De ontroering van een MAN, die mag terugzien op een zeldzame staat van dienst en aan wie de hele K.Z.M.-gemeenschap toewenst, nog vele gelukkige jaren, met allen die hem lief zijn.

Klanken van „Les Echos de Dorplein”

De eerste prijs met lof van de jury, behaald op een officieel concours te Baarn; een geslaagd St. Cecilia-feest; de gemeenschappelijke H. Mis met na afloop de gebruikelijke muzikale wandeling naar het huis van de Ere-voorzitter, de heer André Dor, waar de jaarlijkse aubade werd gebracht om diens naamfeest te accentueren; dan de serenade, tijdens de huldiging van de jubilarissen en gedecoreerden op 7 December; ziedaar een greep uit de veelzijdige activiteit, welke onze muzikanten en vele anderen nog vers in het geheugen ligt.

Dit en nog veel meer speelde zich af in 1954. Doch ook in het nieuwe jaar heeft onze harmonie zich reeds kunnen doen gelden. Spontaan kwamen alle leden, die maar enigszins konden, bijeen om de heer Delhaise hun muzikale gelukwensen aan te bieden bij diens kominklijke onderscheiding en nauwelijks waren de laatste klanken hiervan weggestorven en de droge kelen weer bevochtigd of de balavond van Zaterdag 19 Februari bracht onze leden met hun dames in een echte carnavalstemming, waartoe „de Denteners”, de keuken van dhr. Wolters en het kostelijk gerstenat het hunne bijdroegen.

Ziedaar, hetgeen alweer tot het verleden behoort. Het heden; de vastentijd, de periode van bezinning óók op muziekgebied. Vele van onze leden bereiden zich namelijk voor op het Solistenconcours op 20 Maart, dat gezamenlijk met Hamont, Budel en

Schoot in onze ontspanningszaal wordt georganiseerd.

Onze leden hopen, dat er veel belangstelling zal zijn, want dit stimuleert en geeft weer nieuwe moed voor de toekomst, met concours, concerten en serenades in het vooruitzicht.

H.

Lascursus.

De Commissie start binnenkort weer met een nieuwe cursus, n.l. een voorbereidende lascursus. Deze wordt gehouden op het bedrijf en wel 2 avonden per week gedurende 5 weken.

De cursus begint in April.

Aansluitend hieraan zal omstreeks September de cursus voor het NVL-diploma beginnen.

Reeds gaven zich 19 deelnemers op.

De Amicitiaan

De Heer H. Delhaise benoemd tot Officier.

Op gevaar af in herhaling te treden, willen ook wij Amicitianen op deze plaats gaarne getuigen van onze grote waardering en dankbaarheid voor het feit, dat de Heer H. Delhaise werd benoemd tot Officier in de Orde van Oranje Nassau. De banden, die Amicitia ook met de Heer Delhaise onderhoudt, zijn van een dusdanige kwaliteit, dat het meer dan een formaliteit is, wanneer wij de Heer Delhaise ook in onze rubriek zeer hartelijk met deze benoeming complimenteren. Moge 't hem ook in de toekomst, zowel in huiselijk, zakelijk als sociaal en politiek opzicht steeds naar wens blijven gaan en mogen ook de prettige relaties tussen ons en de Heer Delhaise steeds bestendigd blijven.

Algemene Jaarvergadering.

Gaarne herinneren wij nog even aan de op Woensdag 2 Maart a.s. te houden Algemene Vergadering. Het zal dan bovendien 10 jaren geleden zijn, dat onze kring het geboortelicht aanschouwde. Van feesten kan in verband met de Vasten natuurlijk niets komen, hetgeen echter ook niet wil zeggen, dat deze herdenking ongemerkt aan ons zal voorbijgaan.

Mede in verband hiermede rekenen wij op Uw aller aanwezigheid.

Balavond.

De maand Februari bracht ons alleen een balavond, maar wat we ogenschijnlijk aan kwantiteit tekort kwamen, dat deed de kwaliteit ons dubbel en dwars vergoeden. De tweede balavond in dit seizoen werd n.l. een daverend succes. Het bezoek viel wel ietwat tegen — een normaal versijnsel in de drukke Carnavalstijd — maar wellicht juist daardoor kreeg de avond dat gezellige intieme cachet, waardoor zonder kunst- of vliegwerk de stemming er reeds direct inzat en de avond zich helaas maar al te snel teneinde spoedde. Het dansorkest „The Rhythm Stars” uit Nijmegen, o.l.v. de Heer J. Doormans deed het voortreffelijk. De zaal was als steeds door de Heren A. Mous en A. Wolters in feesttooi gebracht, waarvoor wij de beide Heren nogmaals onze dank betuigen. De corsages en de verschillen-

de feestartikelen droegen ook het hunne bij.

Reeds nu zijn stemmen opgegaan om het volgend jaar 'n gecostumeerd bal te houden. Of het in die richting zal gaan? Wij weten het nog niet, maar dat 't voorstel ernstig in overweging zal worden genomen, dat staat nu al vast.

Bridge-Drive te Weert.

Aan de op 2 Februari j.l. in Weert gehouden Bridge-Drive, namen ook met wisselend succes een 9 tal Amicitianen deel. De paren gevormd door de Heren George Leplat, M. Walthoff, T. Meyers en Th. van Schalk, vielen zelfs in de prijzen. Dat de prijzen niet van het gehalte waren, zoals wij ze het vorige jaar hadden, doet aan het welvagen van deze drive niets af. En wat 't voornaamste is, ook hier gaf Amicitia „acte de présence”.

Zilveren Brulloft.

Ons lid de Heer A. Kees herdacht op 31 Januari de dag dat hij voor 25 jaren met Mevr. M. Geunis in het huwelijksbootje stapte. Nogmaals onze hartelijke felicitaties.

Dienstjubiläum v. d. Heer A. v. Gils.

Aangekondigd werd, dat dit jubileum op 9 April gevierd zou worden. Daar deze datum echter op de Zaterdag direct voor Pasen valt, zal de feestelijke bijeenkomst vermoedelijk worden uitgesteld tot Zaterdag 16 April. Nadere mededelingen volgen nog.

De schaakcompetitie.

Door vele andere beslomeringen, wat heeft de moderne mens toch eigenlijk veel — teveel — omhanden, is onze schaakcompetitie enigszins in het gedrang gekomen. De achterstand wordt echter ingelopen, zodat we in het volgend nummer weer eens de uitslagen en de stand hopen te kunnen publiceren.

Amicitia Agenda.

2 Maart: Algemene Vergadering met herdenking 10 jarig bestaan.

16 Maart Lezing over „Egyptologie” door de heer G. de Rop.

16 April: Feestavond t.g.v. het 25-jarig dienstjubiläum van de Heer A. van Gils.

20 April: Lezing door de Heer Dr. Jos Hendriks over „Humor in de Vlaamse Letterkunde”.

AFGELUISTERD!

Sjef voelde zich al de hele dag niet goed en 't werk wilde niet vlotten als anders. Maar hij was allesbehalve van poppenlappen en hij beet er zich aardig doorheen.

„Zou wel beter worden, dacht hij, als hij maar 'ns goed gegeten had en toen hij 's avonds thuis kwam zette hij zich vol goede moed aan tafel. Maar niks hoor; hij kreeg nauwelijks één boterham door z'n keel en na 'n uurtje vond hij 't toch maar geschikter z'n bed op te zoeken; morgen zou 't wel weer beter zijn.

„Kwam anders uit dan hij gedacht had want de volgende ochtend was 't eerste wat z'n vrouw hoorde: „Zeg Lies, ik voel me niks lekker. Ik denk, dat 't toch maar beter is, dat ik niet naar de fabriek ga. Loop even naar Pierre en zeg hem dat ik vandaag niet kom”.

Lies ging naar Pierre, de buurman, die óók op de fabriek werkte: „Pierre, Sjef is wat ziek, wil jij even aan de chef zeggen, dat hij vandaag niet komt”.

„n Paar dagen later was Sjef nog steeds niet goed en toen Lies overdag boven kwam om hem z'n drankje te brengen bleek hij te piekeren.

„Vrouw ik ben er niet gerust op, zou Pierre wel gezegd hebben, dat ik ziek ben, we hebben tot dusver nog niets gehoord. Zou jij niet eens even aan Pierre gaan vragen of hij me wel ziek gemeld heeft?”

Lies weer naar Pierre: „Pierre, heb jij Sjef ziek gemeld? We horen maar

niks en we zijn er niet erg gerust op”.

Maar Pierre had 't niet vergeten. „Ja, dezelfde dag heb ik het aan de chef gezegd, maar; heeft je man geen ziekmelding gestuurd, je weet wel, zo'n kaart?”

Lies wist 't niet maar zou 't hem wel vragen. „Ik loop wel even mee” zei Pierre en al gauw bleek, dat er inderdaad géén ziekmelding was gestuurd. „Da's waar ook, dat heb ik vergeten! Wat moeten we nou doen?”

Tja, daar wist Pierre zo gauw ook geen raad op. „Ja Sjef, je had een ziekmelding in moeten sturen, want nou loop je de kans dat je geen uitkering krijgt. Je weet toch, dat je bij ziekte een ziekmelding moet insturen en aan de ziekenkas en aan je baas. Had het maar tegen me gezegd, dan was ik even bij de portier langs gegaan. Die zorgt er dan wel voor dat het verder komt”.

„Wat nu gezongen” zuchtte Sjef, „ik ben al 3 dagen te laat. Zou dat nog te regelen zijn?”

Pierre beloofde wel even naar de portier te gaan en daar te vertellen wat er aan de hand was. Misschien kwam 't dan toch nog wel in orde.

„Maar wat gebeurt er nu met die drie dagen, dat ik me te laat gemeld heb? Krijg ik daar nog uitkering over?”

Waarop Pierre weten wilde of Sjef al eens eerder last met zoiets had gehad. Neen, nooit.

„Misschien kom je er dan nog wel met een waarschuwing af. Recht heb je er niet meer op. Ze hebben er van de ziekenkas al verschillende keren tegen gewaarschuwd. Heb je dat kleine, blauwe boekje niet meer, dat je laatst in je loonzakje meegekregen hebt? Daar stond het toch allemaal duidelijk in”.

Sjef had 't boekje wel gezien, maar ja, ik heb dat niet allemaal zo precies doorgelezen. Ze stoppen je tegenwoordig vol met allerlei papieren”.

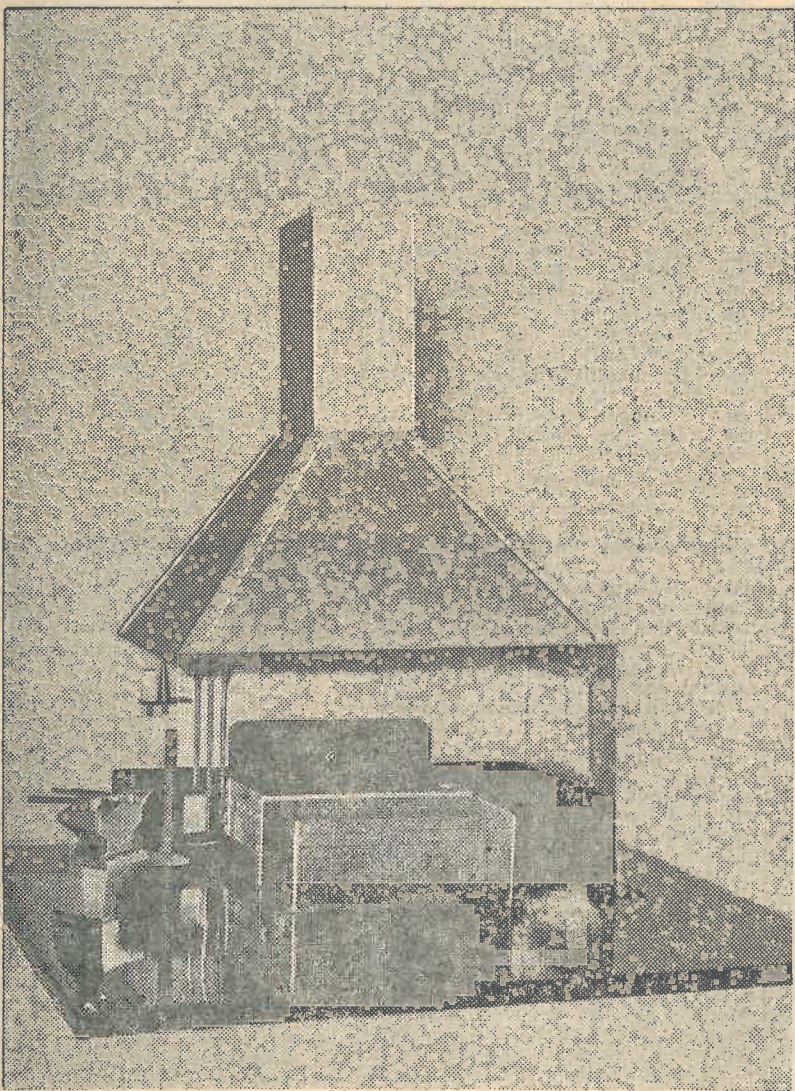
„Dat is wel zo” vond Pierre, „maar toch kijk ik die spullen allemaal even door”.

„Ja”, meende Sjef nu toch ook, „Ik zie wel dat 't nodig is. Vrouw, zoek dat boekje eens op, het moet in de la van de kast in de kamer liggen. Ik ga dat nu toch 'ns goed lezen. Had ik 't maar eerder gedaan, dan had me dat nu geen geld gekost.....”

Uw laatste kans

Zoals in vorige publicaties uitvoerig werd toegelicht, bestaat voor ALLE personeelsleden (dus zowel employés als arbeiders) de mogelijkheid om vergoeding te ontvangen van de kosten, verbonden aan het volgen van CURSUSSEN, onverschillig of dit mondelinge of schriftelijke studie is.

Aanvragen voor vergoeding kunnen alsnog geschieden UITERLIJK TOT 12 MAART a.s. bij de Afd. Personeelszaken.

De smid en zijn smidse.

In de vorige „Lingot” leverden de leerlingen van de Laborantencursus een bijdrage onder de titel „Een nieuwe Lente, een nieuw Geluid”, waarin zij iets vertelden over de gang van zaken in hun school, waarop zij, wellicht terecht, trots zijn.

Niet minder fier echter, voelen zich de jongelui van de Werkplaats-op-ei-ding en ook zij wilden van zich laten horen.

Vanzelfsprekend en evenzeer terecht deden zij dit op hun manier, want ieder vogeltje dient te zingen zoals het gebekt is.

Onze toekomstige werkplaatsmannen ligt gereedschap en ijzer nu eenmaal

beter dan de pen en dus togen zij, onder leiding van dhr. Schouten aan het werk om ook 'ns te laten zien hoe precies zij al werken kunnen.

Hierboven dan een foto van het resultaat: Een miniatuursmidse, compleet met aambeeld en het voornaamste gereedschap, volkomen natuurgetroouw, uitstekend afgewerkt en zeer goed van verhouding.

Het hele geval heeft een grondvlak van p.m. 77 op 38 cm. De zuiver gemiddelde smidslang, bijvoorbeeld heeft een lengte van 73 mm. Over precisiewerk gesproken!

Uitstekend gedaan, jongelui.

Uit de Personeelskalender.

In dienst gekomen:

20-1-55 Damen, P. J. H., geb. 3-4-32, ongeh., Maarheeze, Gastel A 22, klokno. 3240, afdeling Werkplaats.

20-1-55 Damen, P. H., geb. 1-6-36, ongeh., Hamont, Houtakker 8, klokno. 3423, afdeling Transport.

24-1-55 Seerden P. J., geb. 1-11-33, ongeh., Weert, Moezel 2, klokno. 1505, afdeling Loodfabriek.

24-1-55 Martens J., geb. 21-6-27, ongeh., Maarheeze, Gastel A 65, klokno. 2333, afdeling Metselaars.

24-1-55 Martens A., geb. 21-5-29, ongeh., Maarheeze, Gastel A 42, klokno. 3425, afdeling Metselaars.

27-1-55 Korten H., geb. 14-4-30, ongeh., Weert, Witvennenweg 7, klokno. 3426, afdeling Zinkovens.

27-1-55 v. Cranenbroek A., geb. 27-9-34, ongeh., Hamont, Erksstraat 13, klokno. 1506, afdeling Wervelovens (volontair).

1-2-55 Verbeek A. J. M., geb. 19-2-33, ongeh., Budel, Dorplein 5, klokno. 1506, afdeling Wervelovens.

1-2-55 Venema P., geb. 7-11-35, ongeh., Budel, Dorplein 5, klokno. 3427, afdeling Werkplaats (volontair).

1-2-55 Emanuelson R. E. J., geb. 6-9-30, ongeh., Budel, Dorplein 5, klokno. 1508, afdeling Contact-fabr. (volontair).

1-2-55 Maessen H. G. P., geb. 21-11-34, ongeh., Budel, Dorplein 5, klokno. 3431, afdeling Werkplaats (volontair).

1-2-55 Polak W. M., geb. 17-3-35, ongeh., Budel, Dorplein 5, klokno. 3430, afdeling Werkplaats (volontair).

1-2-55 Jacobs G. W. A. M., geb. 1-9-33, ongeh., Budel, Dorplein 5, klokno. 3428, afdeling Werkplaats (volontair).

1-2-55 Grijsen A. Th. N., geb. 1-6-33, ongeh., Budel, Dorplein 5, klokno. 3429, afdeling Werkplaats (volontair).

1-2-55 Coenegracht M. E., geb. 1-1-32, ongeh., Budel, Dorplein 3c, klokno. 4114, afdeling Verbandkamer.

31-1-55 Weegels M. H. J., geb. 26-1-41, ongeh., Weert, Suffolkweg 32, klokno. 3432, afdeling Cantine.

7-2-55 van Geldorp P. J., geb. 16-6-32, ongeh., Budel, Stationsweg 14, klokno. 1509, afdeling Wervelovens.

7-2-55 Spee Fr. A., geb. 4-6-34, ongeh., Budel, Groot Schoterweg 54, klokno. 3434, Zinkovens.

7-2-55 Simons L. M., geb. 11-1-28, ongeh., St. H. Lille, Zandstraat 25, klokno. 3433, Zinkovens.

11-2-55 Stockmans M. H., geb. 29-7-27, ongeh., Weert, Heltenbosdijk 10, klokno. 3299, afdeling Zinkovens.

10-2-55 Lamerikx A. M., geb. 1-10-36, ongeh., Weert, Schollissenhofweg 1, klokno. 3435, afdeling Zinkovens.

11-2-55 Claessens J. C., geb. 21-9-10, gehuwd, Weert, van Berlostraat 12, klokno. 3436, afdeling Zinkovens.

6-2-55 Knapen P. J. M., geb. 29-5-17, gehuwd, Nederweert, Strateris 41, klokno. 3424, afdeling Zinkovens.

14-2-55 Bogers J. M. M., geb. 26-9-33, ongeh., Budel, St. Eloystraat 34, klokno. 3437, afdeling Zinkovens.

14-2-55 van Vlieden J. H., geb. 19-9-35, ongeh., Hamont, Robbert 19, klokno. 4115, afdeling Inkoop.

17-2-55 Lemkens G., geb. 22-11-27, ongeh., Budel, Heesakkerweg 10, klokno. 1510, afdeling Wervelovens.

21-2-55 Spee A. M. G., geb. 13-9-35, ongeh., Budel, Groot Schoterweg 54, klokno. 3438, afdeling Zinkovens.

20-2-55 Bogers Th. J., geb. 4-2-19, gehuwd, Weert, St. Willibrordusstraat 2, klokno. 3314, afdeling Zinkovens.

22-2-55 Meurkens P. J., geb. 6-7-18, ongeh., Budel, Dorplein 9a, klokno. 1511, afdeling Wervelovens.

Vertrokken:

20-1-55 van Hooff F. A., geb. 17-7-24, gehuwd, Valkenswaard, Kerkhofstraat 58, klokno. 2559, afdeling Zinkovens.

20-1-55 Driessen W. H., geb. 6-9-33, ongeh., Budel, Fabriekstraat 52, klokno. 3276, afdeling Transport.

19-1-55 Vlassak H. C., geb. 16-9-23, ongeh., Budel, Molensstraat 6, klokno. 2722, afdeling Metselaars.

24-1-55 Saes P. H. A., geb. 25-11-28, ongeh., Budel, Dorplein 124, klokno. 1056, afdeling Werkplaats G.M.E.

23-1-55 Hendriks J. M. L., geb. 19-9-34, ongeh., Budel, Dorplein 5, klokno. 3396, afdeling Werkplaats (volontair).

23-1-55 Wessels Ch. J. G. A., geb. 8-4-32, ongeh., Budel, Dorplein 5, klokno. 1478, afdeling Wervelovens (volontair).

23-1-55 v. d. Braak J. A., geb. 7-5-34, ongeh., Budel, Dorplein 5, klokno. 3393, afdeling Werkplaats (volontair).

23-1-55 Smit J. N. C., geb. 24-10-34, ongeh., Budel, Dorplein 5, klokno. 3394, afdeling Werkplaats (volontair).

23-1-55 Bakkers Th., geb. 22-3-33, ongeh., Budel, Dorplein 5, klokno. 1499, afdeling Wervelovens (volontair).

23-1-55 Hamm H. H. M., geb. 11-5-34, ongeh., Budel, Dorplein 5, klokno. 3398, afdeling Werkplaats (volontair).

27-1-55 van Gemert H. H., geb. 24-12-35, ongeh., Budel, Dorplein 82, klokno. 2937, afdeling Pletterij (mil. dienst).

11-1-55 Everaers P. J. M., geb. 16-2-91, gehuwd, Weert, Looimolenstraat 25, klokno. 980, afdeling Onderh. G.M.E.

11-1-55 Kortooms J. W., geb. 9-8-15, gehuwd, Budel, Paralelweg 17, klokno. 850, afdeling Onderh. G.M.E.

11-1-55 Adaams A. L., geb. 3-2-05, gehuwd, Budel, Dorplein 35 A, klokno. 1012, afdeling onderh. G.M.E.

11-1-55 van Cranenbroek J., geb. 21-8-23, gehuwd, Budel, Enmaweg 2 B, klokno. 1048, afdeling Onderh. G.M.E.

11-1-55 Verheyden J. M. J., geb. 10-4-12, gehuwd, Budel, Groot-Schoterweg 63, klokno. 1173, afdeling Onderh. G.M.E.

27-1-55 Meeuwissen G., geb. 15-3-33, ongeh., Hamont, Erksstraat 24, klokno. 3248, afdeling Werkplaats.

31-1-55 Heynen H. J. H., geb. 1-1-34, ongeh., Budel, Dorplein 5, klokno. 3397, afdeling Pech. dienst (volontair).

31-1-55 Ekeem K. F. J., geb. 17-9-34, ongeh., Budel, Dorplein 5, klokno. 3399, afdeling Werkplaats (volontair).

31-1-55 Vissers J. H. E., geb. 9-9-33, ongeh., Budel, Dorplein 5, klokno. 3392, afdeling Werkplaats (volontair).

31-1-55 Wijten J. W. A., geb. 6-10-14, gehuwd, Budel, Dorplein 119, klokno. 2262, afdeling Werkplaats.

1-2-55 van Schaik Th., geb. 20-12-26, gehuwd, Budel, Dorplein 72, klokno. 4090, afdeling Bewaking.

31-1-55 Mulder W. J., geb. 28-12-30, ongeh., Budel, Dorplein 5, klokno. 4109, Afdeling Laboratorium.

31-1-55 Jauriski T., geb. 22-7-25, ongeh., Budel, Stationsweg 40 A, klokno. 1500, Afdeling Loodfabriek.

6-2-55 Rutten J. A. A., geb. 3-10-33, gehuwd, Hamont, Erksstraat 4, klokno. 174, afdeling Werkplaats.

7-2-55 van de Kruys P. A., geb. 9-6-01, gehuwd, Weert, Suffolkweg 13, klokno. 347, afdeling Zinkovens.

8-2-55 van Eersel J., geb. 21-9-19, gehuwd, Budel, Dwarsweg 2 b, klokno. 2398, afdeling Zinkovens.

11-2-55 Looymans J. H., geb. 18-3-32, ongeh., Budel, St. Eloystraat 31, klokno. 2405, afdeling Sm. T. d.

13-2-55 Dirks P. J., geb. 23-5-02, gehuwd, Maarheeze, Laar C 188, klokno. 2639, afdeling Beplanting.

13-2-55 Hurkmans L., geb. 15-6-09, gehuwd, Loozen, Kloosterstraat, klokno. 3404, afdeling Transport.

13-2-55 Weegels C. Th. L., geb. 20-1-31, ongeh., Weert, Suffolkweg 52, klokno. 1495, afdeling Naroostring.

16-2-55 van Geldorp P. J., geb. 16-6-32, ongeh., Budel, Stationsweg 14, klokno. 1509, afdeling Wervelovens.

27-1-55 Leyssen F. J. W., geb. 14-6-24, ongeh., Hamont, Koleneind 49, klokno. 3402, afdeling Onderhoud (mil. dienst).

20-2-55 Rutten H. L., geb. 20-12-35, ongeh., Budel, Meemortel 23, klokno. 3211, afdeling Garage.

20-2-55 Hompes H., geb. 10-12-30, ongeh., Budel, Stationsweg 14, klokno. 3274, afdeling Garage.

20-2-55 Aerts H. J., geb. 17-3-24, gehuwd, Budel, Groot-Schoterweg 18, klokno. 3397, afdeling Werkplaats.

20-2-55 Searden P. J., geb. 1-11-33, ongeh., Weert, Moezel 2, klokno. 1505, afdeling Loodfabriek.

Geboren in het gezin van:

20-1-35 Maex J. M., Weert, Julianastraat, klokno. 554, afdeling Zinkovens, zoon.

20-1-55 v. Deurzen D. H., Budel, Nieuwstraat 9, klokno. 333, afdeling Pletterij, dochter.

22-1-55 Aerts J. J., Budel, Groot-Schoterweg 18, klokno. 3387, afdeling Werkplaats, dochter.

24-1-55 Raemaekers M., Weert, Tobersdijk 25 A, klokno. 507, afdeling Zinkovens, dochter.

28-1-55 Jorissen M. P., Budel, Dwarsweg 2 D, klokno. 2231, afdeling Zinkovens, zoon.

31-1-55 van de Kruys W. W., Weert, Witvennenweg 13, klokno. 2440, afdeling Zinkovens, dochter.

30-1-55 Govers G. H., Hamont, Grote Haard 5, klokno. 686, afdeling Retorten, dochter.

31-1-55 van Deurzen W. M., Budel, Dwarsweg 4 A, klokno. 11, afdeling Onderhoud, dochter.

30-1-55 Mennen G., Maarheeze, Soerendonk, Molenheide B 30, klokno. 244, afdeling Zinkovens, dochter.

11-2-55 Amers A. J., Weert, Beekpoort 17, klokno. 2072, afdeling Zinkovens, dochter.

12-1-55 van de Vaert J. C., Budel, geb. Maurice 1, klokno. 1190, afdeling Zinkovens, zoon.

15-2-55 Govers P. J., Weert, Finkeloverweg 75, klokno. 2042, afdeling Zinkovens, dochter.

Gehuwd:

26-1-55 Korten P. J., geb. 2-9-31, Weert, Biest 75, klokno. 2031.

9-2-55 Mennen L. J., geb. 8-11-25, Budel, Fabriekstraat 27, klokno. 2352.

Overgeplaatst:

17-1-55 Niëns H. A., geb. 22-9-35, gehuwd, Weert, Boshoverweg 3, klokno. 53, van afdeling Zinkovens naar Smeer-technische dienst.

24-1-55 Weegels T. L., geb. 14-7-27, gehuwd, Budel, Dorplein 66, klokno. 4, van afdeling Pletterij naar Transport.

27-1-55 Weegels F. L., geb. 14-7-27, gehuwd, Budel, Dorplein 66, klokno. 4, van afdeling Transport naar Werkplaats.

27-1-55 Verhoeven J., geb. 23-1-10, gehuwd, Maarheeze-Soerendonk, Goor B 189, klokno. 3320, van afdeling Wervelovens naar Onderhoud.

3-2-55 Errens P. J., geb. 22-4-13, gehuwd, Budel-Dorplein 9, klokno. 3228, van Transport naar Onderhoud.

3-2-55 Thirion J. A., geb. 17-11-06,

gehuwd, St. H. Lille, J. Verlindestraat 5, klokno. 175, van afdeling Onderhoud naar Transport.

3-2-55 Niëns H. A. H., geb. 22-2-95, gehuwd, Weert, Boshoverweg 3, klokno. 53, van afdeling Sm. t.d. naar Zinkovens.

6-2-55 Beeren F. L., geb. 30-3-23, gehuwd, Budel, Dorplein 83, klokno. 59, van afdeling Beplanting naar Zinkovens.

7-2-55 Beeren J. H., geb. 25-12-21, gehuwd, Budel, Dorplein 74, klokno. 302, van afdeling Retorten naar Zinkovens.

11-2-55 Verhoeven J., geb. 23-1-10, gehuwd, Maarh.-Soerendonk, Goor B 189, klokno. 3320, van afdeling Onderhoud naar Sm. t. dienst.

20-2-55 Stultjens J. M., geb. 13-4-14, gehuwd, Budel, Dorplein 132, klokno. 2856, van afdeling Transport naar Zinkovens.

Wijziging klokno.

31-1-55 Verhoeven J., geb. 23-1-10, gehuwd, Maarheeze-Soerendonk, Goor B 189, klokno. eerst 1488, nu 3320, afdeling Sm. t. dienst.

Overleden:

17-2-55 Neyssen A. J., geb. 8-12-01, gehuwd, Weert, Kastanjeweg 2, klokno. 67, afdeling Zinkovens.

Adam Joseph Neyssen †

Op 17 Februari j.l. overleed op 53-jarige leeftijd in zijn woning te Budel, Adam, Joseph, Neyssen. Een goede echtgenoot, een voorbeeldig vader van 12 kinderen en een eerlijke, trouwe werker was „Sjef”, die er maar niet over uit kon, dat „unne mens” zo ziek kon worre” want hij was het voordien praktisch nooit geweest. Maar in September '53 moest hij het werk neerleggen om na een geduldig gedragen lijden zijn ziel aan God terug te geven. Voor enkele weken mochten wij hem nog de zilveren eremedaille, het vererend getuigschrift en de gebruikelijke enveloppe wegens 25 jaar trouwe dienst overhandigen en ondanks zijn zwaarverlede toestand was hij zichtbaar verheugd over deze waardering. Deze trouwe huisvader en eerlijke werker zal ook Hierboven de waardering hebben ontvangen welke hij zozeer verdient.

EMPLOYEE'S:

— Mej. Ja. M. R. van der Meer geb. 25-1-33, Spoorsingel 23a te Delft kwam per 1-1-55 in dienst van het kantoor Den Haag van de K.Z.M.

— De familie W. van Vlieden, Budel, werd op 22 Februari verblijd met de geboorte van een dochttertje. Proficiat!

Niet gek...

In de „Razende Moerbode” van 19 Februari j.l. vonden we onder „groot nieuws” een artikel, dat wij hieronder in al zijn grootsheid weergeven: **Budel-Dorplein**

SCHOUWBURG NAAR WEERT.

Fantastisch plan van Zinkfabriek.

Door de directie van de Kempensche Zinkmaatschappij is in een spoedvergadering besloten om de funderingen van de Dorpleinse Schouwburg bloot te leggen. Speciaal in Amerika vervaardigde rijdende hefinstallaties zullen het gebouw opvijzelen, waarna het over rollende rubber-massieve palen geroofd wordt tot aan de haven. Hier worden de rollen over het kanaal gelegd, waarna het hele geval naar Weert geroofd wordt. De Spoorwegen en de Rijkswaterstaat hebben hun medewerking toegezegd. Sinds 16 wordt niet gebruikt. Men rolt hier een kort stukje over de weg, waarna men de spoorbrug een dag verwijdert. Het treinverkeer wordt dan over Venlo-Eindhoven, omgelegd.

De schouwburg zal op advies van het Cultureel Genootschap geplaatst worden op het voormalige sportterrein van het College. Dit betekent voor Weert een aanwinst. Voor Dorplein echter geen verlies, want de Zink Mij. besloot levens om een nieuwe schouwburg, een grotere, te bouwen, die meer aan de eisen van de Dorpleinse gemeenschap voldoet. Men hoopt alleen maar dat Weert dan weer niet opnieuw komt dreinen om dat nieuwe Dorpleinse speeldag ook te mogen gebruiken. „Amicitia” zal zich daar met hand en tand tegen verzetten.

EVEN TIJD VOOR.....

Z	W	A	V	E	L	I	G	Z	U	U	R
			L	E	E	D	E	K			
A	H		T	E	V	E	N	S		R	E
A	A	L		N	E	E	N		C	E	L
S	L	I	M		N	S			K	E	T
	S	N	A	P			H	O	M	O	
	A	G	A	S				S	T	E	R
O	D	O	L		K	O			A	N	T
P	E	T		Z	N	P	E		T	E	L
A	R		S	E	K	T	E	N		N	L
		O	I	E	I	O	T				
Z	I	N	K	T	R	E	K	K	E	R	S

Hiernaast de oplossing van het vorige kruiswoordraadsel en hieronder een nieuwe kluit voor de liefhebbers (sters). Oplossingen worden ook ditmaal graag bij de redactie ingewacht.

1	W	Y	2	E	N	3	D	4	M	5	B	6	I	7	S
2	E	L	1	V	O	O	R	A	N	U					
3	R	E	N	D	O	R	G	A	N	A	P				
4	V	K	E	I	D	A	L	K	E						
5	E	V	O	R	A	E	E	U	W	A	R				
6	L	E	V	E	R	L	E	I	E	R	G				
7	D	V	E	N	S	H	A	A	R	E	R				
8	V	E	N	D	R	A	D	I	K	M	I				
9	E	E	N	B	L	I	K	V	E	R	A				
10	N	O	A	L	H	S	A	R	A	N	G				
11	S	T	N	T	R	E	E	A	S	R	E				

Horizontaal achtereenvolgens invullen:

1. aanduiden, niet sim, tweemaal.
2. maat, exp, rivier, oijwoord.
3. loep, droog, beest, kon.
4. heen en terug (afk.), steen, laagte, meitsjesnaam.
5. plaats in Portugal, tijdsaanduiding, vervoermiddel.
6. orgaan, steen, bar.
7. bakplaatsen, huidbedekking, bijwoord.
8. meertje, spoezig, met muzieknoot.

9. rivier in Utrecht, oogopslag, meitsjesnaam.

10. Noe, plager, ged. van de romp.
11. Houtje, herkauwer, spit, muzieknoot.

Bij juiste invulling krijgt men verticaal:

1. afdeling in ons bedrijf.
2. naam van arbeider van een afdeling in ons bedrijf.
3. 2 bekende namen in ons bedrijf.
4. beroep (meerv.).
5. als 1 verticaal.

Visitekaartjes van Dorplein

door Quercus

Impressie.

Zo te zien, zijn we al met een flink groepje belangstellenden bijeengekomen. We werpen nog even een blik op het publicatiebord bij de ingang van het Ontspanningsgebouw. Er draait een goede film, bemerkten we. De filmbeelden zijn tenminste goed weergegeven. De weergave van de geluidsband zal wel n'avehand zijn, veronderstellen wij.

We gaan dan maar op stap en hebben allemaal ons fotoapparaat bij ons. U grijpt al naar uw schouderriem? U wil het bingelen van het tasje tegegaan? Neen, wij bedoelen dat andere fotoapparaat; het beste wat er bestaat, het gezicht, onze ogen, waarvan God de octrooien voor zich zelf bewaart en waarvan wij de patenten een zeker tijdsverloop mogen bezitten en waarmede we ieder ogenblik en telkens weer gaan filmen. Hier géén instellen, géén plaatwisseling, géén fixeerbak.

We geven dus onze ogen maar de kost (kostelijke uitdrukking) en alras zal het ons gelukken, diverse indrukken (beelden) voor goed, in onze memorie, vast te leggen.

De buitenopname, die wij gaan draaien, zal heus geen stomme film worden. Wel nee! We zetten de ontvanger voor de geluidsopname maar in werking en wachten rustig af. Hoor! Daar is al iets. We hebben afgestemd op de geluiden van ons dagelijks leven. We horen gegrom en gesis; het slepen van een transportband; een dreun uit de pletterij afkomstig; een sirenegeluid ten teken dat het voor vandaag genoeg is; geen van alle storend weliswaar, maar toch zijn het machtige geluiden, van ons werken, van alle dag.

We wandelen in de richting fabrieken en zien ter rechterzijde een villa, een herenhuis dat 's zomers toch wel lommerrijk en riant is gelegen. Het is de woning van de heer Dermine.

Op z'n erf zien we een prachtbloem. Een der mooisten van dit dorp. 't Is een beuk. Het gezegde: „Boompje groot, plantertje dood“, zou hier wel eens waar kunnen zijn. Wat er ook gebeurd is, één ding is zeker. De planter heeft eer van z'n arbeid. De verzorger eveneens, maar dan bedoelen we meer de bewaarder. Immers hier valt op te merken, dat deze boom geheel z'n leven noch snoeimes, noch beitel of schaar ter correctie van z'n groei voelde. Geheel natuurlijk is deze boom een boomstam met uitstekende takken geworden. Prachtig in z'n soort. Hij zal nooit geen bruikbaar werkhout leveren, maar dat is toch ook niet altijd nodig. „Alle hout is toch geen timmerhout“.

Op het gras, onder de boom, spelen enige kinderen die nog maar amper hun eerste schooldag beleefden. Ze zingen en lachen en lachen en zingen. De geluidsontvanger neemt hun gezang op: „In Holland staat een huis. In Holland staat een...“ We peinen: „Oók de namen van deze kinderen zullen reeds lang uit het „Boek der Levenden“ geschrapt zijn en dan, dan nog zal deze reus hier onberoerd staan en nu denken we met ontzag, dat zijn oorsprong toch maar een nietig onooglijk zaadje was.

Ruziënde mussen zijn overal. Zo ook hier. Ze zaaien niet; ze maaien niet en toch zien we ze lawaaiig, drukdoend fourageren in de verse paardenmest, zo maar midden op straat. Voor hen zijn de onverteerde haverkorrels een lekkernij, een delicatess, die zo weinig wordt opgeschoeld tegenwoordig. Benzinepaarden believen geen haver of enig ander voedsel, doch alleen brandstof — benzine.

In de opvolgende woning wonen, overkoepeld door één dak, twee mensen, twee gezinnen, met hobby's, met liefhebberijen. De een bemoeit zich met honden, de ander met vogels. Ze hebben gemeen, dat het omgaan is met schepsels van een andere orde, dan wij zijn.

„Dát is pas liefhebberij“.

Hier is de kennel van de Heer Meeuwissen met de naam: „De Nobile“ (de Nobile). Een vrolijk jankend blaffen verwelkomt ons. Wij zien de prachthonden in hun speelheid en in hun ogen lezen we de „Trouw“. Wij overschouwen de keurige zindelijke hokken: „Neen, hier is niets „honds“ bij. 't Is hier: „Geen hondje in een hokje met een beetje hooi“. Hier kunnen de dieren Leven onder de uitzonderlijke goede zorgen van de heer en mevrouw Meeuwissen. Deze dierenvrienden zouden terstond alle kettighonden willen bevrijden, neen zij leggen „Trouw“ niet aan banden. Wij wensen deze schone onderneming veel succes en gaan maar. We mochten eens mankement krijgen aan onze „Ontvanger“ en dát zou erg zijn want bij buurman Vonken valt heel wat te beleven. De parkieten, sijjes, kanaries en vinken, kwetteren, zingen, fluiten en slaan dat het een lieve lust is. Het bekijken van die drukdoende beestjes zal U, de eerste minuten, niet vervelen en U denkt onwillkeurig aan het gezegde: „Ieder vogeltje zingt zoals het gebekt is“.

Heel behendig en feilloos zeker, zwenken, zwieren en zwaaien ze zoevend in de lengterichting van de overgroete, zeer fraaie, volière.

Hobby's als deze en liefhebberij, als de hierboven genoemde, zijn in uitvoering kostbaar en... tijdrovend. En

daarom alleen al moet je liefhebber (ster) zijn en van „het goede hout gesneden“.

Van beide personen kan gezegd worden, dat zij, iedere dag, hun gegeven, na het opbrengen van genoegzame arbeidslust, 's avonds nóg boraende vol energie zijn. Houwen zo!

Intermezzo.

Liefhebbers van duiven, U voelt zich toch niet „in de wiek geschoten“. Straks, op een mooie Zondagmorgen, hopen wij intens met U te beleven, de apotheose, het schitterend sluitstuk van een wedvlucht; het aanvliegen der duiven. Tot so long.

Een inspecteur van de Dierenbescherming kan bij entree van dit dorp „de Trekhondenwet“ wel in z'n aktetas stoppen en kan met bewondering de huisvesting der viervoeters van kennel „De Nobile“ in ogenschouw nemen en een controleur der Vogelwet behoeft boven de ingang van „Avi fauna“ van de Heer Vonken geen propagandabord te spijkeren met opschrift: „Behandel de dieren met zachtheid. Spaar de vogels“.

Boom en mens.

Gek is het! In dit huis ruik je al weer het bos, de boom, het hout, de meubels. De juiste prettige, ideale sfeer zouden we haast zeggen, schepte men in deze woningen met hout, hout, dat zo behaaglijk aanvoelt, hout, dat nooit koud is. Dit in tegenstelling met stalen meubels.

't Is een uitgemaakte zaak dat het bos, een verzameling bomen onze bodem beschermt tegen erosie-verweering. Toen de boom leefde, gaf hij ons, naast schaduw, soms vruchten, kortom veel genot en toen de hout-hakkers hem afhakten, stierf hij, om met zijn lichaam, de mensheid voor goed te gaan dienen. Zelfs z'n bladeren, die in de herfst stervend omhoog waren gevallen, vormden door juist afgestelde oxidatie, samen een humuslaag en beloofden daardoor een goede plantbodem voor het nageslacht.

nier n.l. door middel van de fabrieks-sirene.

Veel vogels vliegen nu uit noordelijke richting aan. Het zijn bonte en zwarte kraaien. Ze zijn vergezeld van kleinere soortgenoten, kraalloogjes; blij roepen ze telkens hun naam: Ka! Ka! Ka!

De eersten zijn vliegtuigen, de kleine de jagers. En nu scheren nog enige grote vogels over dit dorp. We tellen er vier. Onze ontvanger (gehoor) wordt getraceerd op een daverend-denderend lawaai. 't Zijn straaljagers en ze vliegen in de richting van de nabije landsgrenzen. Wat moet een Adriaan Mollen wel gedacht hebben als hij nu nog in deze omgeving z'n valkenvangen moest uitoefenen? Hij zou voor deze machinale vogels (evenals onze postduiven, gekenmerkt en genommerd), misnoegd zijn vangen en treknetten opnemen en hoofdschuddend teruggaan naar zijn woonplaats, Valkenswaard.

We zien nu een der stalen vogels plotseling afglijden en even later horen we een zware slag. Dat is.... dat is.... een ontploffing; een late proeve met kruit op de fabrieken in het nabije Kaulille.

We scheuren een snipperdag van onze verlofdagen. Wij hebben vandaag een uurtje intens geleefd. We zijn vol-daan.

Zij die niet meegingen die werkten vandaag, evenzo. 't Was heden betaaldag en zij hoorden het knisperen van bankpapier.

„DE HOORT HOORT ER OOK BIJ“.

Het doet ons machtig veel plezier dat we nu al zo machtig zijn. „Eendracht maakt macht“ en uit de macht der gewoonte vertrekken we vanaf de plaats, waar we de vorige maal uiteengingen. Toen offerden we d'r eens een snipperdag voor op, nu komen we in onze vrije tijd.

We gaan in de richting waarin ons jasje waait d.i. momenteel de Zuid-Westelijke richting. En waarom juist die richting? Ooh! het is gauw te verklaren. Eenieder, die Dorplein als woonplaats koos en zich eens wilde vertreden, koos al gauw de meest vrije wandeling d.i. in de richting de Hoort — de Kempen — de Defensiedijk. Be-

ander gaslicht werden niet benut. De voordelen waren ook niet zo aantoonbaar in klinkende munt. Tot plots een mogelijkheid zich voordeed. Nabij hun woning werd onlangs een landhuis, een vakantieoord gebouwd, waar alle comfort wél werd benut. De gerieven van de bewoonde wereld waren deze mensen, eind 1954, genaderd. En nu, tijdens ons bezoek aan „Koop“ werden we getraceerd op het trik-trok van de elektrische schakelaar en vol trots toonde „Mieke“ ons het stralende witte licht. Wat een uitkomst voor deze mensen — een broer en een zus — die 8 lichtpunten! Mej. Beijck kwam er niet over uitgepraat en Koop vertelde met betraande ogen en een van aandoening trillende stem: „We kunnen de directeur niet dankbaar genoeg zijn voor de hulp“. „Uit gewoonte echter“, zegt Mieke, „wil ik nog steeds in de namiddag de lamp vullen en de meeste keren, als we 's avonds willen gaan slapen, steek ik mijn handen omhoog naar de lamp — naar het licht — en wil de lamp naar beneden trekken, om het licht uit te blazen, inplaats van nu naar de schakelaar te lopen“.

Geacht gezelschap! Mej. Beijck zal deze gewoonte heus wel verleren en toch betrappen wij ons er ook niet vaak op, dat wij heel dikwijls iets doen uit gewoonte en misschien wel een verkeerde? Dit is dan ook de macht der gewoonte. Een voorbeeld — en nog wel historisch?

„De Lingot“ wordt aan huis bezorgd. Voor de eerste maal en nog wel per post. Moeder de vrouw leest met graagte de artikelen over uiteenlopende onderwerpen en legt het blad daarna op tafel voor vader, die straks na 't werk, wassen en eten ook wel zal willen lezen. Edoch er komt in de loop van de dag een vriendin op visite, die bij 't afscheid een volle fles meeneemt die verpakt dient te worden. Ze vraagt om een courant of iets dergelijks. „Neem dat papier maar“, zegt Moeder, gewend als ze is bij dergelijke voorvallen het voor de hand liggende papier te benutten. En nu, direct na haar geboorte, wordt dit Dorplein-courantje verlaagd tot pakpapier. 's Avonds wordt vader verteld wat er zoal in staat. „Een artikel van Nouwen en iets over te laat komen“. Een week na 't verschijnen van 't

scheppingsplan. Wij mogen hier ook niet blijven, dat is waar, doch ons wacht toch nog iets beters, iets mooiers.

De boom staat daar thans in al z'n naaktheid en toont z'n geraamte. Lichaam en ledematen — stam en takken tekenen zich haarscherp af tegen de grijs-blauwe lucht. Zonder veel fantasie moeten we het wel met elkaar eens zijn, dat het hier 's zomers veel op een kathedraal moet gelijken. Het overkoepelende groen — de kruinen der links en rechts geplaatste bomen zijn dan als aan elkaar vergroeid — werkt die zienwijze wel in de hand; het lijkt dan een middenschip van een goed gebouwde kerk. Het eind van deze fraaie landweg ge-lijkt nu al op een boogvenster. Ook bij donkerte is dit begin, tevens eind der bomenrij één grote lichtvlek, alsof er een straatlamp z'n licht uitspreidt.

Leest U nog? Maar dan kent U de Hoort ook niet voldoende, dan gaat U maar met ons mee. We gaan nu linksom, een ideale zandweg, zo'n zandweg, waarop je ieder ogenblik een kar kunt tegenkomen. We zien geen kar maar wel vanaf de scheiding — grens — van het landgoed Dorplein, als een Siamese tweeling vergroeid aan de Hoort, vlakbij een mastbos en verderop een boswachterswoning.

IN MEMORIAM JACOBUS BEIJK.

't Is Dinsdag 8 Februari 1955, 12 uur 's middags. Het vorenstaande en een reeks artikelen over de Hoort zijn reeds geschreven. Gen onzer had kunnen denken dat Jacobus Beijk, onbezoldigd rijksveldwachter, zo spoedig gedagvaard zou worden om te verschijnen voor de Rechterstoel hier boven, teneinde getuigenis af te leggen omtrent eigen doen en laten.

Een vriend van Koop — een man zelf tussen de 70 en 80 jaar — heeft Koop, zoals gebruikelijk, ook vanmorgen de schoenen aangetrokken en vastgeregeld, en iedere morgen was Koop daar kinderlijk blij om en mee. Half één is het nu en Koop denkt er over zijn dagelijkse gang te doen (zoals beschreven in dit en ons volgend artikel) en zegt schertsend: „Kom we gaan maar weer aan de grote reis beginnen!“ Inderdaad was dit steeds een tijdrovende moeilijke gang. Hij zal niet vermoedt hebben, dat hij vandaag zo precies, juist de waarheid vertelde.

Op 't eindpunt aangekomen werd Koop in erge mate onwel — een beroerte had hem getroffen. Geestelijke bijstand en doktershulp waren direct daar en Koop lag daarna machteloos te bed — drukte familie en vrienden nog krachtig de hand — zonder ze te kunnen zien. Hij is in de nacht van Vrijdag en Zaterdag daarop rustig van ons weggegaan — zijn heengaan was vrede. De 15e hebben we hem vergezeld op z'n laatste tocht naar kerk en kerkhof — waar z'n vader als eerste mocht rusten, en waarvan we weten dat Jacobus Beijk niet de laatste zal zijn. Volgens oud Kempisch gebruik hebben we zijn bijen aangezegd: „Bietjes waakt; de meester slaapt; de meester vertrekt“.

KANKERBESTRIJDING

De Nederlandse Vereniging tot Steun aan het „Koningin Wilhelminafonds“ voor de kankerbestrijding schrijft ons:

„Niettegenstaande het Nederlandse volk zich de urgentie van een doeltreffende kankerbestrijding wel bewust is en bij speciale aansporingen belangrijke bedragen geeft — Wij denken b.v. aan de „Haak-In-Actie“ in 1951 — is het totaalbeeld van de kankerbestrijding in Nederland toch onbevredigend.

Geleerden van internationale betekenis kunnen hun onderzoekingen niet volledig verrichten door het onvoldoende of niet aanwezig zijn van het zeer kostbare instrumentarium. Ook voor de therapeutische arbeid schieten de middelen vaak te kort om up-to-date te blijven.

Wij zoeken een weg om tot een vaste basis van inkomsten te geraken die deze onverantwoorde belemmeringen uit de weg zou kunnen ruimen.

Hiertoe is door een aantal grote bedrijven een stoot gegeven in de vorm van een „1-cent-actie“ bij het personeel.

Wij wenden ons nu sinds enige tijd systematisch tot de grote bedrijven in ons land en wij ontvingen reeds vele toezeggingen, zodat binnenkort het aantal bedrijven, dat deze actie wil voeren, aanzienlijk zal worden uitgebreid.

De beroepsbevolking van Nederland wordt door het Centraal Bureau van de Statistiek geschat op 4.200.000.

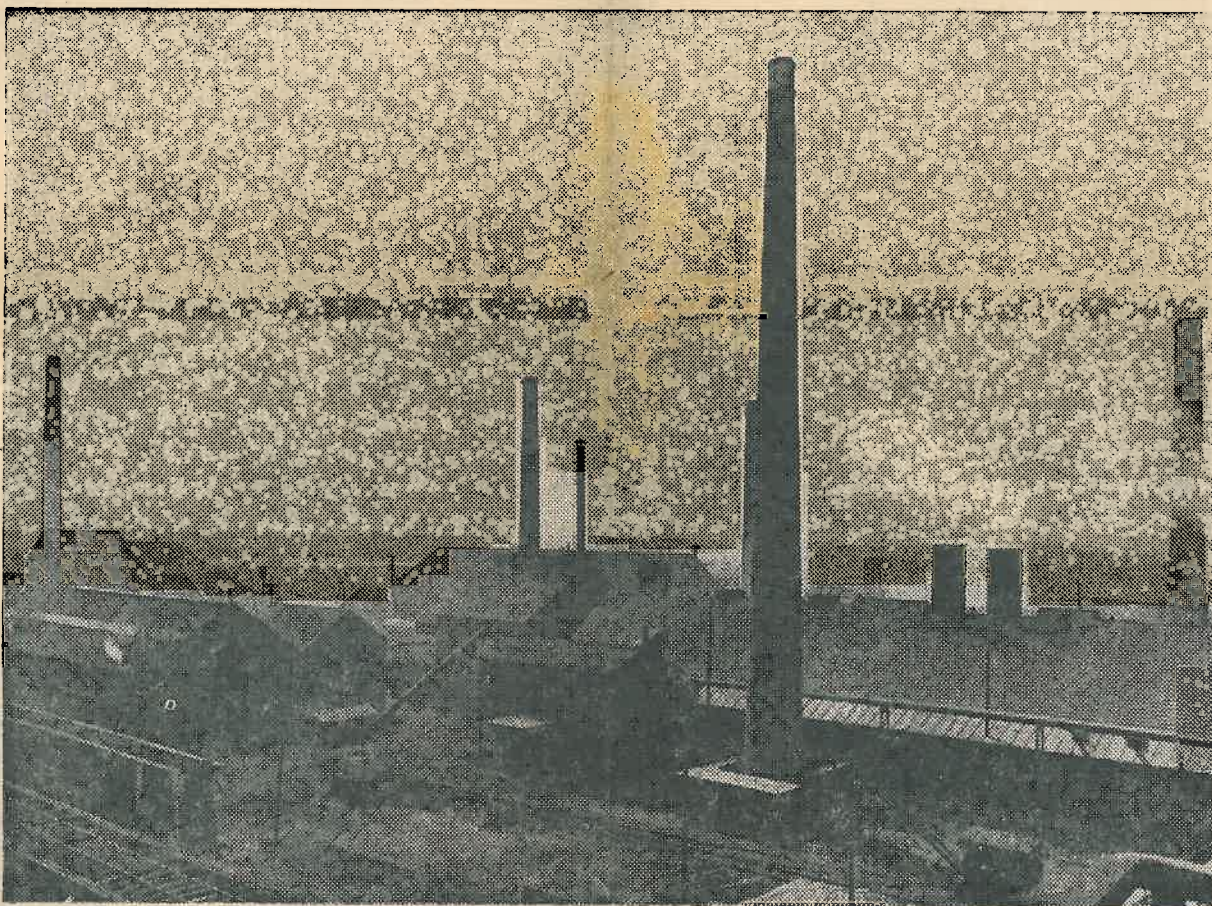
Een werkend mens mist best 1 cent in de week niet en wanneer 2 miljoen Nederlandse werkers deze voor hen volkomen onbelangrijke bijdrage zouden geven, dan zou de nu eenmaal kostbare kankerbestrijding zich ook in Nederland volledig kunnen ontwikkelen.

Deze ene cent zou jaarlijks 1 miljoen gulden betekenen!“

Bij het overleg hieromtrent heeft de Arbeiderskerk spontaan haar medewerking toegezegd voor dit mooie doel.

Aangenomen wordt dan ook, dat een ieder er mee zal instemmen, wanneer bij de uitbetaling van de vacatietoeslag in eenmaal f 0,52 wordt ingehouden.

Degene, die een andere mening is toegedaan, kan zich echter altijd wenden tot de afdeling Personeelszaken.

EEN KIJKJE BIJ DE MENERIJ.

En nu wonen de liefhebbers(sters) van vogels en honden samen onder hout, een dakbeschot die hen moet beschermen tegen de felle zonbestraling; tegen de striemende regenvalgen en tegen de koude, die koning Winter „Thialf“ met zich voert. Alzo beschermt de boom als hout de mens en vooral zijn gezondheid.

Houtachtige heesters.

We zien nu tegenover de woning van de heer Dermine een drielat doornige struiken. Het is de Gleditschia, triacantha (driedoorn), de Christusdoorn en een legende is daar ook aan verbonden. Men vertelt dat de doornenkroon van Jezus, een tak was van deze houtsoort. Bekijk haar er eens op en U zult het direct zien, een wreder kroon (de uitgegroeide doorns worden 10 tot 12 cm lang) was moeielijk te vinden. Daar naast staan enige groenblijvende struikjes. Ook deze heester hoort bij de vervloekten. De geeselde, waarvan in het Lijdensverhaal verteld wordt, zou van dit hout zijn genomen. Er staan nog kleine monumentale boompjes, kreupelen dwergdennen en bronsgroene heesters waarover later.

Uit de overgroete galmissen van de kerktoeren galmen zes slagen, klanken, die we nog maar sinds betrekkelijk korte tijd kunnen beluisteren. De oproep naar het Huis van God geschiedde voorheen op een uitzonderlijke ma-

grippen — benamingen — romantiek die je zelf wilde beleven en zien. Een dorado — een recreatieoord van de eerste rang, waarvan je de weerga met een lampje moet zoeken.

We spraken zo-even over de macht der gewoonte en over een lampje. Hierover dan eerst een verhaaltje.

„Nog kort geleden brachten we de bejaarde Heer Beijk, rustend oprichter van het landgoed, eigen aan de fam. L'Escalle-de Lier een bezoek en als om strijd vertelde hij en z'n zuster nog steeds onder de indruk te zijn van de aanleg van kunstlicht (electr.) bij welke aanleg de Directie onzer Maatschappij, in niet geringe mate, de helpende hand had geboden. Het lang gerekte boerderijtje met woning staat daar al bijna 80 jaar, de huidige bewoners leven daar al reeds hun leven, hij 77, zij 62 jaar; hun wieg stond daar. Heel hun leven zaten ze bij spaarzaam licht, een tuitlamp, een petroleumlamp, een vetkaars of in oorlogsdagen met niets. De olielamp met vaak beroette, bewalde en soms springende glazen hing aan de zolder als een pronkjuweel. Veel smuk, tierelantijntjes en opmaak had deze lamp.

Met katrolletjes waarover kettinkjes liepen kon men de lamp op- en neer bewegen. Het was een lamp met heel veel koper dat telkenjare, zo omstreeks de schoonmaaktijd met blinkende goudbrons werd overstreken. Carbidgeas — een petroleum-benzine-vergasser of

blaadje vroegen we de gedupeerde huisvader of hij 't blad al gelezen had. 't Antwoord luidde: „Neen, ik niet. We hebben er geen meer“. Door de goede zorgen van de Redactie is alsnog een exemplaar ter lezing bezorgd.

We zijn ondertussen flink doorgetimpeld op onze gemakkelijke zittende schoenen. We voelen ons al echt zwerfers in Gods vrije natuur. We naderen het doel van onze wandeling: „De Hoort“. „Wat zegt U? Kent U de Hoort al? Wel dan behoort U niet verder te lezen“. Wij gaan dan maar verder per pedes apostolorum en wandelen ongediciplineerd en fit door een lange mooie dreef — een allée — een laan — een bosweg met ter weerszijden canadapopulieren „Die zo lekker ruisen en heerlijk ritselen?“ wil U al zeggen. De sage wil n.l. dat alle bomen beelden toen Christus de kruisdood stierf (nog altijd de afschuwelijkste moord aller tijden) doch de populieren niet en daarom zouden zij voortaan eeuwig moeten beven.

Neen, nu beven de bladeren nog niet, het is wel een vroege lenteboom, vooral de zwarte peppel. De knoppen, die de bladeren en het groen beloven zijn wel aanwezig, doch ze sluimeren nog. De voorjaarszon, de warmte-uitstraling der aarde moeten hun eerst opwekken tot nieuw leven, hun enigste en dus laatste. Wij staan dan toch wel een graadje hoger genoteerd in het